

(X)
И чакали, чакали с векове. Да се яви отново Хероят
конник и да сведат с преклонение чело и тръгнат по
корно след него, тъй както някога бяха тръгнали по дир
Александър *Македония*.

О непокорни и горди, те

Непокорни и горди, те се смирявали само пред
този който ги повелдал в борба за истина и правда,
зачаровани от красотата на смелостта. И оставали
ралата си, напуцали стадата си и се стичали с оръжи
в ръка да догонват величави блянове, дръзки пости
жения...

И когато българите изчукали в скалите образа
на своя велик вожд, те пак виждали в него Хероят
конник и му предали сърцето си - за винаги.

*Виде ги
мизансцените*